

**Lag
om ändring i lagen (1957: 390) om fiskearrenden;**

given Stockholms slott den 10 december 1971.

SFS 1971: 883

Utkom från trycket
den 17 dec. 1971

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 5 § lagen (1957: 390) om fiskearrenden² skall ha nedan angivna lydelse.

5 § Om fastighetens ägare uppsagt arrendeavtalet eller om arrendatorn uppsagt avtalet enligt 4 § och i uppsägningen begärt förlängning av avtalet på ändrade villkor, har arrendatorn rätt till förlängning av avtalet, utom när

1. arrenderätten är förverkad utan att likväl fastighetens ägare uppsagt avtalet att upphöra på grund härav,

2. arrendatorn i annat fall åsidosatt sina förpliktelser i sådan mån att arrendeavtalet icke bör förlängas,

3. fastighetens ägare gör sannolikt, att han själv, hans make eller avkomling skall bruka fisket,

4. fastighetens ägare i annat fall har befogad anledning att upplösa arrendeförhållandet.

I fråga om förlängning av arrendeavtal äga 9 kap. 8 § andra stycket och 9—13 §§ jordabalken motsvarande tillämpning.

Första och andra styckena gälla ej, om arrendeavtalet icke träffats för viss tid eller om arrendeförhållandet upphör på den grund att arrenderätten är förverkad.

Förbehåll att arrenderätten icke skall vara förenad med rätt till förlängning gäller mot arrendatorn, om det godkänts av arrendenämnden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1972.

¹ Prop. 1971: 143, LU 25, rskr 299.

² Lagen omtryckt 1970: 1018.

SFS 1971: 883

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till ytter-
mera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt
kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 10 december 1971.

GUSTAF ADOLF
(L. S.)

INGEMUND BENGTTSSON
(Jordbruksdepartementet)

